

רע"פ 5258/14 - חיים סמימי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5258/14

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

חיים סמימי

נ ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בעפ"ת 2473-07-13, מיום 15.7.2014, שניתן על-ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

בשם המבקש:

עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 2473-07-14, מיום 15.7.2014, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט ד' סעדון), בתת"ע 11838-01-14, מיום 25.6.2014.
2. מעובדות כתב האישום אשר הוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 30.9.2013, בשעה 13:30 או בסמוך לכך, הוא השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת שנהג ברכבו. בגין מעשה זה, יוחסה למבקש עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על-אף שמדובר בעבירה מסוג ברירת קנס, ביקש המבקש להישפט בגינה.

עמוד 1

3. ביום 30.3.2014, לא התייצב המבקש למשפטו, והורשע, בהעדרו, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. באותו מעמד, נגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך ₪ 1,800; 4 חודשי פסילה על-תנאי מלהחזיק או לקבל רישיון, למשך 3 שנים.

המבקש פנה לבית המשפט לתעבורה בבקשה לבטל את פסק הדין, וטען כי הוא לא הוזמן לדיון בעניינו. ביום 9.6.2014, דחה בית המשפט לתעבורה את הבקשה, בקובעו כי למבקש נשלחה כדין הזמנה לדיון, באמצעות דואר רשום, אך ההזמנה לא נדרשה.

בהמשך לכך, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר, במסגרתה טען כי אישור המסירה שהציגה המשיבה אינו עונה על דרישות הדין, משום שחסרים בו פרטים מהותיים. ביום 25.6.2014, דחה בית המשפט לתעבורה את הבקשה לעיון חוזר, תוך שנקבע, כי טענותיו של המבקש אינן מספיקות על-מנת לקבוע כי לא נשלחה אליו ההזמנה לדיון.

4. המבקש ערער על החלטתו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, וביום 15.7.2014 נדחה ערעורו. בית המשפט המחוזי קבע, על בסיס האישורים שהוצגו בבית המשפט לתעבורה, כי למבקש נשלחה הזמנה לדיון בעניינו אך הוא לא דרש אותה, ומשכך, הרשעתו הייתה מוצדקת. עוד הוסיף בית המשפט המחוזי וקבע, כי טענותיו של המבקש אינן מגלות כל חשש לעיוות דינו.

5. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתה נטען, כי יש לקבל את בקשתו משיקולי צדק. לגופם של דברים, חזר המבקש וטען, כי אישור המסירה שהוצג אינו עומד בכללים שנקבעו בדיון, ובפרט בעפ"ת (ת"א) 30815-05-12 גרוס נ' מדינת ישראל (7.6.2012) (להלן: עניין גרוס). עוד הוסיף המבקש, בהקשר זה, כי אף מחותמת ה-"לא נדרש" שהוטבעה על אישור המסירה לא ניתן ללמוד דבר, משום שלא הוטבע עליה תאריך. בנוסף, ציין המבקש כי הודעת ברירת הקנס שהומצאה לו אינה עולה בקנה אחד עם הכללים שנקבעו ברע"פ 5465/13 מור נ' מדינת ישראל (16.6.2014) (להלן: עניין מור). עוד הדגיש המבקש, כי הוא היה זה שביקש להישפט.

6. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי דינה להידחות.

7. הלכה מושרשת היא בשיטת משפטנו כי בקשות רשות ערעור תתקבלנה במשורה ואך במקרים המעלים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, וכן במקרים בהם קיים חשש לעיוות דינו של המבקש או כאשר קיימים שיקולי צדק כלפיו המצדיקים היעדרות לבקשה (רע"פ 5100/14 מסארווה נ' מדינת ישראל (28.7.2014); רע"פ 757/14 אבו צאפי נ' מדינת ישראל (23.7.2014); רע"פ 4803/14 מזרחי נ' מדינת ישראל (15.7.2014)). בענייננו, הבקשה אינה מגלה כל שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית כאמור, ורובה ככולה ממוקדת בעניינו הפרטני של המבקש - ובפרט בשאלה האם ההזמנה לדיון בעניינו הומצאה לו כדין. ברי, כי שאלות כגון דא אינן מקימות עילה לקיומו של דיון ב"גלגול שלישי". בנוסף, לא מצאתי כי עניינו של המבקש מעלה חשש כי נגרם לו עיוות דין או כי מתקיימים שיקולי צדק כלפיו. לפיכך, ומטעמים אלה בלבד, דינה של הבקשה להידחות.

למעלה מן הצורך, אתיחס בקיצור נמרץ לטענותיו של המבקש. אישור המסירה כנגדו קובל המבקש נבחן על-

ידי בית המשפט לתעבורה, אשר מצא כי די בו כדי לקבוע כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדיון. המדובר בקביעה עובדתית, שאין מקום, ככלל, להרהר אחריה בגדרו של הליך זה. עוד יש להוסיף, כי על אישור המסירה שהציגה המשיבה מופיעה חותמת "לא נדרש" המלמדת כי ההזמנה נשלחה למבקש. בכך שונה אישור המסירה בענייננו מהאישור שנפסל בעניין גרוס, שם היה מדובר בפתק, בו נאמר כי ההזמנה לדיון התקבלה במשרדי הדואר, אך הפתק נעדר כל אינדיקציה לכך שההזמנה לדיון נשלחה לנמען על-ידי הדואר. בנוסף, אין בידי לקבל כי הודעת הקנס שנמסרה למבקש סותרת את אשר נקבע בעניין מור, ולו בשל העובדה שבעניין מור לא נקבעה כל הלכה, אלא פורטה במסגרתו הצעתו של בית משפט זה למדינה, והעניין עודנו מצוי בבירור וטרם הוכרע.

8. לאור האמור, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ד (3.8.2014).

ש ו פ ט